

Kalmia latifolia 'Latchmin'
kalmia szerokolistna 'Latchmin'

Ta roślina nie ma jeszcze galerii zdjęć.

Zimozielony krzew z rodziny wrzosowatych. Odmiana uzyskana w 2013 r. w wyniku krzyżowania odmian 'Mitternacht' i 'Kaleidoscope'. Roślina kompaktowa, po kilkunastu latach uprawy dorasta do około 1 m wysokości. Tworzy dobrze rozwinięty system korzeniowy. Liście ciemnozielone, skórzaste, połyskujące, podobne do liści różaneczników. W zarysie eliptyczne, do 10 cm długości i do 4 cm szerokości, osadzone na krótkich ogonkach. Kwiaty rozwijają się w maju i czerwcu, są zebrane po 40-50 sztuk w szczytowych baldachogronach. Pąki kwiatowe jasnoróżowe, dekoracyjne, żebrowane, z charakterystycznymi, drobnymi wypustkami kieszonek pyłkowych. Kwiaty zbudowane z 5 zrośniętych, ciemnopurpurowych płatków korony o jasnoróżowych brzegach i białawych, ciemno nakrapianych nasadach. Po otwarciu kwiaty tworzą szerokie pucharki z 10 pręcikami i słupkiem. Na wewnętrznej stronie płatków widoczne są niewielkie zagłębienia, w których umieszczone są główki pylników, uwalniane przez owady odwiedzające kwiaty. Na skutek trącenia główki uwalniają się z zagłębień i wystrzelują pyłek, niczym małe katapulty. Owocem jest pięciokomorowa torebka. Rośliny preferują gleby kwaśne, o pH zbliżonym do 5,0, piaszczysto-gliniaste z dużą zawartością próchnicy. Jeśli odczyn podłoża jest wyższy, należy zastosować kwaśny torf oraz przekompostowaną korę sosnową i przekopać je z górną warstwą gleby. Ze względu na niewielkie potrzeby pokarmowe, symbiozę mikoryzową oraz wrażliwość korzeni na zasolenie z nawożenia mineralnego należy zrezygnować lub ograniczyć do minimum. Krzewy tolerują zarówno miejsca nasłonecznione oraz cieniste, ale najlepiej rosną sadzone na stanowiskach lekko ocienionych, na wystawie wschodniej lub zachodniej. Sadzone w pełnym słońcu na zimę wymagają lekkiego okrycia stroiszem. Odporność na mróz dobra. Krzewy polecane do sadzenia w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, w towarzystwie roślin iglastych, w kompozycjach z niskimi różanecznikami, azaliami, piersiami i kiścieniami.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Karl-Heinz Hübbers, 2013 r. Niemcy
grupa roślin	wrzosowate
grupa użytkowa	inne wrzosowate
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście zimozielone
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone purpurowe różowe wielobarwne
pora kwitnienia	maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody wrzosowiskowe ogrody orientalne rabaty w grupach
strefa	6a

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

